

Bilag 5.**ARBEJDERBEVÆGELSENS ERHVERVSRAAD**

den 11. januar 1952.

*Hr. handelsminister Aa. L. Rytter, Ministeriet for handel, industri og søfart,
Slotsholmsgade 10, K.*

I fortsættelse af de drøftelser, der fandt sted i handelsministeriet den 19. december f. å. vedrørende et nærmere samarbejde mellem regeringen og erhvervene til fremme af eksporten skal erhvervsrådet fremsætte nedenstående synspunkter.

I den til erhvervsorganisationerne udsendte disposition til diskussionen om eksportfremmende foranstaltninger nævnes under punkt 1 de muligheder, der er til stede ved anvendelsen af den såkaldte genopbygningsfond. Under dette punkt nævnes, at regeringen overvejer at stille nye beløb til disposition til udlån til industrien, men det understreges, at eksportfremme næppe vil blive et selvstændigt lånebegrundende hensyn.

Som det også blev fremhævet på mødet, må erhvervsrådet lægge vægt på, at den hidtidige støtte til at udvide produktionen og til at styrke virksomhedernes konkurrenceevne overfor udlandet fortsættes og udbygges, og man skal i den forbindelse henvise til den redegørelse, industrilåneudvalget har afgivet til handelsministeren, og hvori fremhæves, at udvalget allerede til dækning af indkomne ansøgninger regner med at få brug for 8 mill. kr. udover de beløb, der allerede er stillet til rådighed. En eventuel ny lov, hvori der alene lægges vægt på støtte til militær betonet produktion, vil på forhånd udelukke en lang række låneansøgninger, som ud fra andre hensyn herunder fremme af eksporten må anses for påkrævet. Efter erhvervsrådets opfattelse bør der derfor ved en ny lovgivning ikke blive tale om et enten/eller, men både om en varetagelse af de hensyn, der er anført i den gældende lov, og en varetagelse af de mere militært betonedede hensyn. Erhvervsrådet kan ikke se, at dette synspunkt på nogen måde skulle gå imod de hovedsynspunkter, der også i andre lande er anlagt ved disposition over de beløb, der indkommer som modydelse for Marshall-importen.

Erhvervsrådet er endvidere af den opfattelse, at mange grunde taler for en samordning af den industrielle udlånsvirksomhed, således at investeringslån fra genopbygningsfonden og eksportkreditstøtten bliver henlagt under det samme organ. Det forekommer ikke hensigtsmæssigt at have lånevirksomheden opdelt på 2 udvalg bl. a. da man herved vanskelig kan undgå dobbelt arbejde. Hvorvidt administrationen af en sådan samordnet industriel udlånsvirksomhed bør indgå som et led i selve handelsministeriets løbende administration, eller om der bør nedsættes et særligt sekretariat til at arbejde med sagerne, bør gøres til genstand for en nærmere overvejelse. I denne forbindelse kan også fremhæves betydningen af, at der knyttes særlig bankmæssig og teknisk sagkundskab til en sådan udlånsvirksomhed.

Gennem en samordning af industrilåneudvalgets og eksportkreditudvalgets udlånsvirksomhed vil der blive skabt øgede muligheder både for at fremme eksporten i al